

Οι θεοί του Ολύμπου γνώριζαν πολύ καλά ότι δεν είχαν να δώσουν λογαριασμό σε κανέναν. Θεοί ήταν κι, ό,τι ήθελαν, έκαναν. Τους άρεσαν οι ερωτοδουλειές αλλά κάπου μέσα τους ντρέπονταν κιόλας που άλλο δεν σκέπτονταν παρά πώς να ξελογιάζσουν και να ξελογιαστούν, είτε με τους θνητούς και τις θνητές είτε μεταξύ τους. Αποφάσισαν, λοιπόν, πως για τίποτα από όλα αυτά δεν έφταιγαν. Τα ταιριάσματα και οι έρωτές τους ήταν έργο της Αφροδίτης που της άρεσε να σκαρώνει τέτοια παιχνίδια. Αυτή ήταν η αιτία κι αυτήν έπρεπε κάποιος να μεμφθεί, αν κάτι δεν ήταν σωστό. Γι' αυτό και ο Δίας αποφάσισε ότι της έπρεπε να την πληρώσουν με το ίδιο νόμισμα. Έτσι, χωρίς η ίδια να φταίει, βρέθηκε ερωτευμένη με έναν θνητό, τον όμορφο Αγχίση, βοσκό και ξάδερφο του Πριάμου. Για να τον σαηνεύσει, μεταμορφώθηκε σε βασιλοπούλα, στολίστηκε και πήγε να τον συναντήσει την ώρα που οι άλλοι βοσκοί είχαν αποσυρθεί στις καλύβες τους για ύπνο.

Ο Αγχίσης τα 'χασε όταν την είδε μέσα στην άγρια νύχτα, πάνω στο βουνό. Την πήρε για θεά ή νεράιδα και γονάτισε, ζητώντας το όνομά της για να ξέρει σε ποια θα αφιέρωνε τον βωμό, που θα έφτιαχνε. Η Αφροδίτη τον αποπήρε. Ούτε νεράιδα ήταν ούτε θεά, του είπε. Και του διηγήθηκε ολόκληρη ιστορία για το πώς βρέθηκε εκεί, ενώ τάχα ήταν κόρη του βασιλιά της Φρυγίας. Δε χρειαζόταν βωμό αλλά την υπόσχεσή του ότι θα την παντρευτεί. Ο βοσκός αυτή τη φορά την πίστεψε και θεώρησε τον εαυτό του πολύ τυχερό, που του 'λαχε τόσο όμορφη νύφη. Πέρασαν μαζί μίαν ονειρική βραδιά και το ξημέρωμα ο Αγχίσης αποκοιμήθηκε. Η Αφροδίτη πήρε την κανονική της μορφή και τον ξύπνησε.

Ο νέος κόντεψε να πάθει αποπληξία, όταν κατάλαβε με ποια είχε περάσει τη νύχτα. Τον καθησύχασε κι απλά τον εξόρκισε να κρατήσει τη συνάντησή τους μυστική. Όταν θα γεννούσε, θα του έστελνε τον γιο τους να τον δει. Η θεά εξαφανίστηκε κι ο Αγχίσης έμεινε πάλι μόνος στα βουνά να βόσκει τα κοπάδια του. Γιος του από εκείνη τη μαγική βραδιά γεννήθηκε ο ήρωας Αινείας.

Στον Τρωικό πόλεμο, ο Αινείας ανδραγάθησε κι έγινε για τους Τρώες ο αμέσως μετά τον Έκτορα πιο σπουδαίος μαχητής. Ο Έκτορας σκοτώθηκε, η Τροία έπεσε και οι Τρώες είδαν στο πρόσωπο του Αινεία το μοναδικό τους στήριγμα. Για την μετέπειτα πορεία του υπάρχουν δυο κύριες εκδοχές: Του Έλληνα (από τη Λέσβο) ιστοριογράφου Ελλάνικου (περίπου 480 π. Χ.) και του Ρωμαίου Βιργίλιου (70 – 19 π. Χ.) που συνέθεσε την «Αινειάδα», το «εθνικό έπος» των Ρωμαίων.

(τελευταία επεξεργασία, 8 Ιανουαρίου 2021)